



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

14. Prælud. Crimina maleficij, sortilegiorum, Magiæ & similia sunt
co[m]munis fori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

Ne alieno scelere ditentur. Et magis corrobora-
 ratur: turpia lucra ab hæredibus sunt extor-
 quenda. ff. de calum. l. In hæredem. ff. de dolo.
 l. In hæredem & ff. Quod metus causa. l. vide-
 mus. At quis dubitat huiusmodi bona esse
 turpia lucra, quæ cum alieno damno, & pro-
 prio scelere acquiruntur? Cùm autem huius-
 modi damna redundant in singula membra
 Reipublicæ proportionaliter, & sit difficilis
 modus restitutionis, restitutio esset facienda,
 si prudentia diceret in singulari fieri nõ pos-
 se singulis damnum passis, ad aliquod opus
 publicum, aut pium, ita vt resultaret commo-
 dum etiam ad membra singularia Reipublicæ.
 Malè ergò faceret Dominus, aut Iudex, si in
 suum proprium vsum reseruet, quod ex cõ-
 muni damno prouenit, & singulis membris
 esset distribuendum, pro compensatione &
 proportione damnorum. His omnibus addo
 id, quod Nauarrus loc. cit. tradit: Quod si pars
 læsa vellet, vt delinquens per pœnã corporalẽ
 non solum Reipub. sed etiam sibi satisfacere,
 cessaret obligatio restitutionis. arg. l. i. ff. Qui
 satis dare coguntur. & l. Si rem. §. Omnis. ff. de
 pignor. act.

De foro com- 14. Prælud. *Crimina maleficij, sortile-*
 pntenti mal- *giorum, Magia & similia sunt cõmunis fori*
 ficorũ & sa- *VT tradunt Panorm. in c. i. de sortilegijs &*
 garum: *alij Doct. Alphons. Castren. lib. i. de iusta*
hæret.

hæret. punitione. ca. 16. prope finem. Iul. Clar.
 li. 5. §. hæresis. vers. Successiuè quæro. Qua par-
 te enim maleficia spectant ad hæresim, vel fa-
 piunt hæresim, cognitio ad Ecclesiasticum
 iudicem spectare potest, vt patet ex lib. 6. de
 hæret. c. In fidei fauorem, & cap. Accusatus. §.
 sanè. & ex praxi Ecclesiæ, & Bulla Innocentij
 VIII. præfixa Malleo maleficorum. Quatenus
 verò admiscentur homicidia, cædes anima-
 lium, tractatus contra bonum Reipublicæ,
 damnaq; contra iustitiam & communem pa-
 cem, immittere se possunt ad inquirendum &
 puniendum iudices sæculares. Et ita nunc
 consuetudo ferè vbiq; obtinuit. In aliquibus
 tamen locis inquiruntur ab Ecclesiasticis, &
 post cognitionem traduntur brachio seculari
 sicut in crimine hereseos fieri consuevit. Quã-
 do autem sortilegia, diuinationes, maleficiaq;
 sapiant hæresim manifestam, vel spectent ad
 hæresim, legendi sunt Panormitanus loco ci-
 tato, numero 4. Petrus Ancharan. in eod. Tit.
 cap. Ex tuarum. nu. 6. Paulus Grillan. lib. 2. de
 Sortilegijs latissimè q. 10. num. 5. 10. & 18. Fran-
 cisc. Squillacens. in tractatu de fide Catholica,
 à cap. 8. qui habetur in 3. vol. Oceani iuris, fol.
 III. Oldradus de ponte, consil. 210. num. 2. in-
 cipiente, Regularis habet traditio. Philippus
 Francus in l. 6. cap. Accusatus. §. sanè. de hæret.
 Geminian. & alij ibidem. Ex horum Docto-
 rum opinione & sententia certum est, quod
 K 2 mani-

manifestam sapiant hèresin, abrenūciare Deo, sacrificia offerre diabolo, eundem adorare, obedientiam eidem præstare, expressa pacta cū eo inire, &c. Peius enim est, vt docet Grilland. loc. citat. nu. 18. adorare diabolum, quàm esse hæreticum. Sic etiam committitur hèresis in abusu sacramenti Eucharistiæ, iuxta Gloss. in d. §. sanè. Quare euidentissimum est, communiter ea, quæ nostri malefici operantur, manifestam sapere hèresim, & compræhendi sub d. c. Accusatus. §. sanè. Dicit aliquis, cū hoc crimen ad hèresin referatur, vt constat ex dictis, & etiam pro pœna eius, vt patet ex l. 3. C. de malefic. & mathem. Confiscatio bonorum sit statuta: quomodo bona non confiscantur? Respondet Iulius Clarus & tradit loco citato: hanc pœnam de consuetudine non seruari, & sic in iudicio praxim esse. Possumus nos dicere sic in hoc crimine, sicut in alijs multis, abrogatam esse iustissimè Constitutionibus Imperialibus Caroli V. cōfiscationem bonorum, vt est videre in artic. penult. Sed sicut in omnes constitutiones etiam iustissimè, ad obuiādum fraudibus & iniustitiæ, inuectas, humana auaritia dolos inducit: sic etiam in executionem causarum criminalium. Quidam enim iudices cū ex confiscatione bonorum nihil habere possint, sub alijs coloribus vel expensarum vel vacantiarum aut laborum in rei veritate, quod abominandum est, & contra iustitiam

tiam & æquitatem, ita confiscant Reorum bona, vt pupilli & viduæ non raro ad summam necessitatem redigantur. Quare cum honore, rebus temporalibus, omniq; consolatione priuentur, noua præbetur diabolo ad tentandum occasio. Quibus autem tales Iudices cõparentur, qui pro executionibus sic sub cæco titulo pauperes emungunt, quamq; iustè faciant, videat, qui voluerit, in Constitutionibus Criminalibus Caroli Quinti, in articulo 205.

Vlt. Præludium. *De causis dispositi-
uis ad crimen maleficorum.*

*Generalis
caussa dispo-
sitiua in Dæ-
monibus, &
diu Dei &
hominum.*

PRIVS QVAM hæ causæ in specie attingan-
tur, præsupponendum, Dæmones esse in-
fensissimos humani generis hostes, & quic-
quid moliantur quocunq; colore vel arte, di-
rigere in perniciem hominum. Huius autem
odij principales duæ sunt causæ. Vna, odium
Dei, cuius acerrimi sũt inimici, vtpote à sum-
ma fœlicitate, peccatis exigentibus, detrusi in
perpetuam miseriam. Cũ verò diuinę Maie-
statì nihil nocementi inferre possint, hominẽ
ad similitudinem Dei creatum crudeli odio
insectantur; non secus, vt Basilus ait, ac pan-
therę, quę cũ immani odio in homines à na-
tura incensæ sint, in hominum simulachra fu-
ribundè irruunt, necaliter eorum effigiem,
K 3 quàm